

cròniques

Setmana Santa, a la vileta de Pardines el diumenge després de Pasqua se celebrà la jornada de les Pasqüetes.

Turisme | Per Setmana Santa les xifres d'ocupació turística van ser d'allò més positives, ja que fregaren el cent per cent de l'ocupació, especialment els dies festius, del Dijous Sant al Dilluns de Pasqua.

Obres | En aquest apartat, la vila de Camprodon torna a tenir un paper destacat a causa de la remodelació de dalt

>> La torre modernista de Can Roig, a Camprodon. (Foto: AJUNTAMENT DE CAMPRODON)

a baix de la torre modernista de Can Roig, que presentava un aspecte ruïnós. Una acurada restauració li ha retornat l'esplendor original i ara la voluntat del consistori és convertir-ne els 1.150 metres quadrats en un «pulmó social» (sic) per al poble.

El darrer cap de setmana de març, a l'ermita de Sant Antoni de la vila de les Abadesses va tenir lloc una jornada de portes obertes per mostrar les obres d'ampliació i de reforma de la vella casa dels ermitans, ara reconvertida en hotel i restaurant amb el nom d'Abatissa. L'edifici nou resultant, que respecta els elements singulars del vell, és obra de l'arquitecte i escultor santjoaní Francesc Fajula.

Música | Tornant a la vila de Camprodon, s'ha anunciat la sisena edició del festival de música Microclima, amb l'objectiu de connectar diferents espais camprodonins amb actuacions musicals de petit format.

Memorial | A Campdevànol, els primers dies d'abril hi van tenir lloc les Jornades de Memòria Democràtica amb diverses activitats, quatre en total, que tenien la finalitat de reparar, en la mesura del possible, i de rescatar de l'oblit el bombardeig que la població

va patir l'any 1939 per part de l'aviació feixista i que hi van causar un total de trenta morts, entre població civil i militars. Amb el recordatori de les víctimes del bombardeig franquista sobre Campdevànol de fa vuitanta-quatre anys cloem la crònica d'aquesta edició.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Blanes: Premis Recvll | Al Teatre Municipal de Blanes es va celebrar, novament, la festa de la revista *Recvll*, amb un cartell de sis guardons (enguany un més, ja que s'hi ha afegit un premi de cançó en català). Hi va assistir un públic nombrós i va continuar, posteriorment, amb un aperitiu i un dinar al restaurant Ca la Maria, de Tordera, que va reunir unes cent vint persones. El premi de narrativa Joaquim Ruyra el va guanyar Núria Martí Constans, de Girona, amb el treball *El món dels vius*. El Benet Ribas de poesia va ser per a Josep Masats Safort, de Mollet del Vallès, pel recull de poemes titulat *Gata.cat*. El premi Josep Ametller de teatre el va obtenir

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > BERTA MATAS GÜELL,
resident a Oslo (Noruega)

Vaig néixer a la Bisbal, tinc quaranta-un anys i en fa prop de catorze, dividits en tres etapes, que estic vinculada a Noruega. A final del 2009, després d'haver acabat la tesi doctoral a Holanda, vaig venir-hi a viure amb el meu company noruec. Primer un parell de mesos a Stavanger, després uns mesos més a Oslo i finalment a Trondheim, on vaig residir més de cinc anys. L'estiu de 2010 em vaig incorporar al SINTEF, un centre de recerca sense ànim de lucre, el més gran de Noruega, i un dels més grans i importants d'Europa. Hi vaig treballar com a investigadora durant aproximadament un any. Després, entre 2011 i 2015, vaig

liderar un grup enfocat en bioenergia i biocombustibles en combinació amb un lloc d'investigadora sènior. Quan el SINTEF es va aventurar a establir una oficina al cor d'Europa, a Brussel·les, on es prenen la major part de les decisions, vaig marxar de Trondheim i hi vaig obrir una altra etapa de quatre anys. A continuació, coincidint amb la meua maternitat, vaig passar un any i mig a Catalunya, on vaig poder gaudir de la meua terra estimada amb un rol totalment nou per a mi. Des de l'estiu del 2021 torno a viure a Noruega i encara treballo al mateix centre de recerca, però aquest cop a Oslo i amb el meu fill. Ara hi ocupo una posició

Laura Masmiquel Martí, de Girona, amb l'obra titulada *Mel*. Com a nota simpàtica, es pot ressaltar que és la filla de la guanyadora del premi de narrativa, un fet insòlit, que no s'havia donat mai. El premi de periodisme Salvador Reynaldos el va guanyar el blanenc Jaume Planas Perxachs amb l'article «La vida als marges». El premi Rafel Cornellà - Joaquim Abril de retrat literari el va obtenir la periodista d'*El Punt Avui* Gemma Busquets Ros, de Banyoles, pel treball *Emma de Miranda, el secret de la dansarina*. I va guanyar la cançó en català la blanenca Naiara Burke. Els guanyadors van ser entrevistats per Salvador Roca. A més, durant la sobretaula del dinar es van repartir, entre els assistents, els llibres *El gust és meu* (narrativa) de Jaume Aubanell, i *Alfabet de l'ombra* (poesia) de Joan Graell, guardonats l'any anterior.

Lloret: exposició antològica de Joan Sala Lloberas | A les dependències del centre museístic Can Saragossa s'ha inaugurat una mostra antològica de l'obra pictòrica de qui apareix anomenat com a «pintor de rem i de vela», Joan Sala Lloberas, comissariada per Marina Garcia. Sala Lloberas va ser un artista gairebé autodidacte,

>> Joan Sala Lloberas (1925-2010) va ser un artista gairebé autodidacte. (Foto: AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR)

tot i que fou deixeble de Joan Orihuel en temps de la Guerra Civil, mentre va tenir una mena d'acadèmia d'arts i oficis a Lloret. També el va influir Joan Llaverias, a qui acompanyà més d'una vegada en les seves sortides a pintar el paisatge de la nostra vila, i d'algun altre pintor. Pescador d'ofici, Sala Lloberas va tenir el mèrit de recollir, en diversos llibres, els costums de la gent de mar, les modalitats de pesca, el vocabulari típic, etc. De manera que el seu llegat no és solament plàstic, sinó que es complementa amb les prosas,

sovint en llenguatge salat, que va escriure descrivint el seu món.

Santa Coloma de Farners: jutjats nous | Des de fa molt de temps, la capitalitat comarcal de Santa Coloma rau en el fet de tenir al municipi una sèrie d'institucions administratives importants, com ara els jutjats, el Consell Comarcal, etc. Per això és convenient que el que ha caracteritzat tota vida la ciutat estigui en consonància amb els temps moderns. Fa alguns anys que s'ha produït la dispersió dels jutjats a dos punts de la ciutat, per manca de cabuda en un sol espai. La preocupació de les autoritats ha estat, doncs, aconseguir un terreny nou per poder-hi fer un edifici que allotgi tots els serveis de què ha de disposar. Ara, finalment, hi ha hagut un acord entre l'Ajuntament i la Generalitat i se n'edificarà una seu nova al polígon industrial de Mas Llorenç, en una parcel·la municipal que supera els tretze mil metres quadrats, dels quals el consistori en cedirà tres mil cinc-cents a la Generalitat. Segons la consellera de Justícia, amb la nova ubicació assegurada i el pressupost de construcció aprovat, només cal esperar la màxima celeritat perquè els colomencs gaudeixin, ben aviat, d'un servei eficaç i digne.

sènior i estic centrada en la recerca i el desenvolupament de negocis i projectes en temes d'energia renovable. La meva feina m'apassiona i em permet treballar en àmbits de molta rellevància que tenen associats uns impactes ambientals, econòmics i socials de grans dimensions, no només d'àmbit nacional i europeu, sinó també global.

Noruega és un país únic. Fins que no s'hi viu no es pot comprendre del tot. És una societat amb uns valors exemplars: el civisme, el respecte, la lluita per la pau, la igualtat i els drets humans i socials... I què voleu que us detalli de l'espectacular natura, des dels fiords fins al cap Nord? Però com a mediter-

rània que soc, potser sí que trobo a faltar hores de llum i sol durant els mesos d'hivern, i el caràcter llatí. Ara bé, quan els noruecs t'obren les portes, és de per vida. A més, Noruega, tot i ser una potència mundial del petroli, dedica molts recursos a energies renovables, tant en la creació de llocs de treball com en la recerca i la investigació. Un altre incentiu important són les polítiques socials i de maternitat, realment fantàstiques. Tant de bo en un futur no gaire llunyà Catalunya pugui dedicar recursos a la recerca i a les polítiques socials a uns nivells semblants als que podem gaudir a Noruega. El dia que això passi, em plantejaré tornar.

Noruega és un país únic. Fins que no s'hi viu no es pot comprendre del tot. És una societat amb uns valors exemplars: el civisme, el respecte, la lluita per la pau, la igualtat i els drets humans i socials... I què voleu que us detalli de l'espectacular natura, des dels fiords fins al cap Nord?